

ת"פ 33185/06/17 - מדינת ישראל נגד י.ד.כ. סלון המרכז (1989) בע"מ, חיים רחימי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 33185-06-17 מדינת ישראל נ' י.ד.כ. סלון
המרכז (1989) בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. י.ד.כ. סלון המרכז (1989) בע"מ
2. חיים רחימי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירון וקנין גולי

ב"כ הנאשם עו"ד רני שוורץ

הנאשם בעצמו

גזר דין

תמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאת הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") ועמדת מפרק נאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") במפורט בכתב האישום המתוקן בשלישית (להלן: "**כתב האישום**"), בביצוע 3 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**").

2. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת היא חברה פרטית אשר עסקה במסחר קמעונאי במכשירי חשמל ונרשמה כעוסק מורשה. הנאשם היה מנהלה הפעיל של נאשמת בשנת 2014. הנאשמים לא הגישו כלל, במודע, את הדוחות התקופתיים לחודשים 9/14-11/14 על שם הנאשמת. על פי הצהרת הנאשם, סכום המס שלא שולם לתקופה 9/14 הוא בסך 156,807 ₪, לתקופה 10/14 בסך 214,586 ₪, ולתקופה 11/14 בסך 20,730 ₪.

העדויות לעונש

3. מטעם הגנה העיד **מר בועז כהן**, מכרו של הנאשם מענף החשמל. על פי דבריו, הנאשם הוא אדם הגון וישר אשר למרות נפילתו דאג לשלם לספקיו ולספק את הסחורה ללקוחותיו כפי שהתחייב. כן העיד כי הנאשם עבר תקופה קשה מבחינה נפשית. בנוסף העידה מטעם ההגנה **הגב' עדי רחימי** ביתו של הנאשם. לדבריה, במהלך השנה הראשונה של פשיטת הרגל טופל הנאשם פסיכיאטרית, ובנותיו פעלו להחזרת חובות תוך שפדו חסכונות אישיים ומכרו

נכסים. עוד על פי עדותה, מאז פשיטת הרגל לא הצליח הנאשם לשקם עצמו בפן הבריאותי, החברתי והמשפחתי.

טיעוני המאשימה לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, וכן לעמדת בתי המשפט באשר לחומרה שיש לייחס לעבירות המס. עוד ציינה כי במקרה זה המדובר באי הגשת 3 דוחות על שם הנאשמת, שהם שלושת הדוחות האחרונים לפעילותה, ובסכומים גבוהים. בנסיבות אלה, עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין 4 ל-9 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה בקשר למתחם לו עתרה. בקשתה היא כי עונשו של הנאשם ימוקם בשליש התחתון של המתחם, לכיוון הרף התחתון, תוך שציינה שהנאשם הגיש את הדוחות והסיר חלק נכבד מהמחדלים באמצעות כספים שהתקבלו לקופת המפרק. לצד זאת ציינה כי סכום המחדל שנותר עומד על סך של מעט למעלה מ - 93,000 ₪, שהוא לטענתה סכום משמעותי. עוד עתרה המאשימה כי ייגזר על הנאשם עונש של קנס שבין 5% ל 10% מסכום המחדל.

טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם טען בפתח דבריו כי נסיבות ביצוע העבירות נוגעות לקריסתה הכלכלית של הנאשמת. בהקשר זה הדגיש כי הנאשמים פעלו כחוק משך 30 שנה - עד לביצוע העבירות. לדברי הסנגור, הרקע להתמוטטות הכלכלית של הנאשמת, אשר החלה בשנת 2014, אינו ברור ונוגע ככל הנראה למעשה מרמה כלשהו. לדבריו, ערב קריסת הנאשמת, ערב הנאשם לכל התחייבויותיה והדבר מלמד כי לא חזה את קריסתה. ב"כ הנאשם הדגיש כי שלושת הדוחות אשר לא הוגשו הם שלושת הדוחות האחרונים לפעילותה של הנאשמת, חודשים של כאוס ושל קריסה נפשית, אישית ובריאותית של הנאשם, לצד הקריסה הכלכלית. בנסיבות אלה עתר כי שלושת העבירות יקבעו כאירוע לצורך קביעת מתחם הענישה. לטענת הסנגור יש לקבוע את תחתית מתחם העונש כמאסר מותנה תוך הפנייה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם הוסיף ופירט כי בחודש דצמבר 2014 הוגשה בקשה לכינוס נכסים ופשיטת רגל בעניינו של הנאשם (נ/1), באספת נושים אשר כונסה אושר הסדר חוב (נ/2), ובמסגרת ההסדר, אותרו נכסי הנאשם ובני משפחתו, מומש בית המגורים וכן דירה בבעלות ביתו כמו גם נכסים נוספים ובכלל זאת נכסים פיננסיים שנצברו לאורך שנות פעילות הנאשמת. בא כוח הנאשם ציין כי הנאשם לא הבריא דבר מנושיו ובכללם רשות המסים ובשום שלב לא העדיף את טובתו האישית או טובת משפחתו, והדגיש כי הנאשם עמד בהסדר הנושים (נ/3). בנסיבות אלה לטענתו לא ניתן לומר שהנאשם השתמש בכספי המע"מ כבשלו.

7. באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, הפנה הסנגור למצבו הקשה של הנאשם בפן הנפשי והכלכלי ולמצבה הקשה של משפחתו התומכת בו. ב"כ הנאשם אף ציין כי הנאשם ביצע ניסיונות אובדניים בשל מצוקתו והגיש מכתב מהפסיכיאטר המטפל (נ/4). עוד הפנה להסרת המחדלים המשמעותית במסגרת הליך הפירוק של הנאשמת בסך של כ- 300,000 ₪ (נ/5), כך שכיום מרבית המחדל מושא כתב האישום הוסר. ב"כ הנאשם עתר כי עונשו של הנאשם ייגזר למאסר על תנאי בלבד, הגם שהמדובר בעונש מקל ביחס לענישה הנהוגה, ואף עתר להתחשבות בעניין הקנס וטען כי יהיה זה בלתי אפשרי מבחינת הנאשם לעמוד בהסדר תשלומים נוכח מצבו. לטעמו של ב"כ הנאשם יש להסתפק במקרה הנדון בעונש צופה פני עתיד נוכח המאמץ האדיר מצד הנאשם לתשלום חובותיו במסגרת הליך הפש"ר ומצבו הכלכלי הקשה, לצד גילו, בן 65, הקושי שבמציאת עבודה בגיל זה, והעובדה שרק לאחרונה, בסיוע חברים טובים מצא עבודה כמחסנאי. לטענת הסניגור, בנסיבות האמורות, ניתוק הנאשם מחייו יגרום לנזק רב יותר מאשר התועלת לאינטרס ציבורי שבגזירת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בעניינו.

דברי הנאשם

8. הנאשם הביע צער על אשר ארע. לדבריו, נותר חסר כל ומבקש להתפרנס בכבוד. הנאשם פירט כי מצא עבודה למרות הקושי שבמציאת עבודה בגילו.

מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק, פוגע בשיטת גביית המס וגורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע בפיקוח רשות המסים. בנוסף נפגע הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש. יש לזכור שכשבעבירות מע"מ עסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, במקרה זה המדובר בביצוע עבירות של אי הגשת דו"חות במשך שלושה חודשים בלבד שהם חודשים עוקבים, ואשר בוצעו על רקע קריסה כלכלית, ללא תכנון מוקדם או תחכום. שלושת החודשים בהם בוצעו העבירות הם שלושת חודשי הפעילות האחרונים של הנאשמת שמיד לאחר מכן קרסה כלכלית. המדובר בנאשמים אשר פעלו משך כ- 30 שנה במסגרת הנאשמת, ולאורך תקופה משמעותית זו הגישו את דיווחי הנאשמת במועד ושילמו מס כחוק. במפורט לעיל יש כדי למתן באופן ממשי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מסכומי המס הגבוהים יחסית לתשלום, בפרט בחודשי הדיווח 9/14 ו-10/14 כשגם הסכום לתשלום בגין דוח 11/14 אינו בטל בשישים, ואשר נגרעו מקופת המדינה. כך, סכום המס שלא שולם לתקופה 9/14 הוא בסך 156,807 ₪, לתקופה 10/14 בסך 214,586 ₪, ולתקופה 11/14 בסך 20,730 ₪. כזכור, כאשר עסקינן במס ערך מוסף, משמש העוסק כצינור להעברת הכספים לרשות ואינו רשאי לעשות שימוש בכספי המע"מ לצרכיו או לצרכי העסק, גם אם אלה נוגעים לתשלום לספקים, או לשם קיום התחייבויות כלפיי לקוחות (רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001)). מן האמור עולה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הגם שאיננה מבוטלת, איננה ברף הגבוה.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בקשר לעבירה של אי הגשת דוח במועד, מלמדת כי בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. עוד מבחינת הפסיקה עולה כי באופן תדיר נקבע הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על מאסר מותנה, גם כאשר עסקינן בסכומי מס שאינם מבוטלים וביצוע די שיטתי של עבירות ואף כאשר נקבע מתחם כולל לכלל העבירות שבכתב האישום. כך לדוגמה ברע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015) (להלן: "**רע"פ אבו הלאל**") בו דובר במחדל בסכום גבוה של כ-400,000 ₪ (קרן) שלא הוסר ומספר רב של עבירות, 26 במספר, לאורך שנים, צוין כי המתחם הכולל שנקבע על ידי בית המשפט השלום, בין 3 חודשי מאסר מותנה למאסר בן 10 חודשים, אושר על ידי בית המשפט המחוזי כמתחם ראוי וסביר. על הנאשם נגזר בסופו של יום עונש של מאסר מאחורי סורג וברח למשך 8 חודשים, לצד ענישה נלווית, אשר אושר גם היא על ידי בית המשפט המחוזי. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה. ראו עוד לשם הדוגמא את המתחמים אשר נקבעו בגזרי הדין המפורטים בסעיף 13 שלהלן כשעמדת המאשימה עצמה הייתה כי על תחתיתו של המתחם לעמוד על מאסר מותנה, גם כאשר דובר על מחדלים בסכומים ממשיים. אם לא די בכך הרי שמעיון

בפסיקה ניתן ללמוד על מקרים רבים בהם גזרו בתי המשפט עונש של מאסר מותנה בלבד וקנס לצדו מקום בו הוסר המחדל במלואו, או בחלקו הגדול, גם במקרים בהם דובר בביצוע מספר לא מבוטל של עבירות בסכום משמעותי, לעיתים קרובות אף בהסכמת המאשימה, מבלי שנטען או נקבע כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

12. לעומת זאת, במקרים מסוימים, ובפרט כאשר המדובר בביצוע העבירות באופן שיטתי, על פני תקופה ארוכה ובפגיעה ממשית וחמורה בערכים המוגנים, נקבעת תחתיתו של מתחם הענישה על עונש בן מספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות. כך, בעניינו של המבקש ברע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016) (להלן: "עניין פחחות נצרת") נקבע על ידי בית משפט השלום מתחם כולל שתחתיתו 3 חודשי מאסר בפועל. באותו המקרה בוצעו על ידי הנאשמים 29 עבירות משך כ- 5 שנים, במסגרת שתי חברות שונות, וסכום המחדל הוא בין 300,000 ₪ לבין 2.3 מיליון ₪. העונש אשר נקבע בבית המשפט המחוזי הוא בן 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור נדחתה. גם על פי ת"פ 36697-01-13 מע"מ פתח תקווה נ' מוצרים סביבתיים מתקדמים בע"מ ואח' (9.12.2013), אליו הפנתה המאשימה, נקבע מתחם שבין 4 ל-9 חודשי מאסר בפועל, ביחס לכלל העבירות, 5 במספר כאירוע, כשסכום המחדל כ- 640,000 ₪. וכן ת"פ 10824-03-14 מדינת ישראל נ' כהן (17.1.2016) שם נקבע מתחם שבין מספר מועט של חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר, בגין ביצוע של 26 עבירות כאירוע.

13. בעת בחינת הענישה הנוהגת חשוב לזכור ולהזכיר כי חרף העובדה שבמקרים רבים בתחתית המתחם עונש של מאסר מותנה, מקום בו לא הוסרו המחדלים, נוטים בתי המשפט לגזור על נאשמים עונשים ממשיים בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואף מאסר מאחורי סורג ובריח (ר' רע"פ אבו הלאל, ת"פ 1737-11-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 4740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 32646-03-16 מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018), ת"פ 36736-10-13 מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח (22.10.2014), ת"פ 22589-03-12 מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ (17.9.2013), ת"פ 322431-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח' (27.1.2014)).

14. למרות זאת, בחלק מהמקרים מוצא בית המשפט לגזור עונש צופה פני עתיד (לצד של"צ או בלעדיו) וקנס גם מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום (ראו כדוגמא: ת"פ 23600-08-13 מע"מ רחובות נ' מאור ואח' (25.3.2018), ת"פ 51918-08-16 מע"מ פתח תקווה נ' א.מ.נ. קוסמטיקה ואופנה בע"מ ואח' (21.6.2018). כן ראו ת"פ 54943-01-17 מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות נעליים בע"מ (3.12.2018) שם גזרתי בעת האחרונה ובהסכמת המאשימה מאסר על תנאי לצד קנס על נאשם אשר הורשע בביצוע 5 עבירות על פי סעיף 118 לחוק מע"מ לצד עבירה של אי הגשת דו"ח למס הכנסה על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, על אף שלא הסיר את מחדלי המע"מ בסך של כ- 159,000 ₪, לאור נסיבותיו האישיות המיוחדות. כפי שצוין בעפ"ג 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015) "עצם העובדה שלעולם ימצא כל צד את פסקי הדין התומכים בעמדתו, מצביעה על כך שאין מדובר במדע מדויק...".

15. יחד עם זאת, בראיה כוללת, ואף בראי פסיקת בית המשפט העליון, ניתן לקבוע כי במרבית המקרים, ביחס לעבירה של אי הגשת דוח במועד, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, הוא מאסר מותנה והעליון כולל עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח. במקרים בהם לא הוסרו המחדלים כלל או מקום בו הוסרו באופן חלקי, כאשר

דובר בריבוי עבירות והיקפי מס משמעותיים, גזרו בתי המשפט במקרים רבים עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. לעיתים, כאשר בוצעה הסרת מחדל חלקית או כאשר דובר במספר לא רב של עבירות או סכום מחדל שאינו גבוה, או בנסיבות מיוחדות, נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרים אחרים בהם דובר בסכומי מס שאינם גבוהים, כאשר דובר בנסיבות מיוחדות ובעיקר מקום בו הוסרו המחדלים במלואם או בחלקם הארי לצד נסיבות מיוחדות, נגזר עונש מאסר צופה פני עתיד בלבד לצד קנס.

16. ביחס למספר האירועים, נראה כי שני הצדדים עותרים לקביעת כלל העבירות במקרה זה כאירוע (ראו בהקשר זה הפניית המאשימה לפסיקה הקובעת את כלל העבירות כאירוע בעת עתירתה ביחס לקביעת המתחם). זאת חרף העובדה שבסוג זה של עבירות, נהוג לקבוע כל עבירה כאירוע (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)). נוכח עמדת הצדדים, ואף בראי הרקע לביצוע העבירות - קריסתה הכלכלית של הנאשמת, מספר העבירות הקטן יחסית וביצוען העוקב, יקבעו שלושת העבירות בהן הורשעו הנאשמים כאירוע. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ובכלל זאת הרקע לביצוען, מספרן, הנזק שנגרם מביצוען ומידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצוען, לצד הענישה הנוהגת, מתחם העונש ביחס לכלל העבירות כאירוע הוא בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות קנס. לא מצאתי כי יש מקום להשוות בין המקרים אליהם הפנתה המאשימה או בין **עניין פחחות נצרת** לענייננו ולקבוע כי תחתית המתחם תעמוד על עונש לריצוי בעבודות שירות.

17. לענין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. נתתי דעתי למצבו הנפשי, הכלכלי והמשפחתי המורכב של הנאשם המפורט בנ/1 - 4/נ. לאחר שקלול נסיבותיו ועתירת הסנגור, לצד חשיבותו של קנס בעבירות מסוג זה, יעמוד מתחם הקנס בין אלפי שקלים ל- 9,000 ₪ ביחס לכלל האירועים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

18. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו. הנאשם, בן 65, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות, חסך זמן שיפוטי והביע חרטה על מעשיו. אלה יזקפו לזכותו. הנאשם הפעיל את עסקו - הנאשמת - משך 30 שנה טרם קריסתו. קריסת העסק והליך פשיטת הרגל של הנאשם בעקבותיה (נ/1 ו- 2/נ) הביאו את הנאשם למצב נפשי קשה כמפורט בנ/4, הכולל אף ביצוע ניסיון אובדני על ידו לדבריו. כן הביאה הקריסה למצב משפחתי קשה כפי שהעידה ביתו. אלה יבואו בחשבון בעת קביעת העונש.

19. עוד ישקלו מידותיו הטובות של הנאשם אשר באו לידי ביטוי בלקיחת האחריות על ידו ומימוש נכסיו במסגרת הליך פשיטת הרגל ושיתוף הפעולה המלא שלו כמו גם התגייסות בני משפחתו. במסגרת זאת, נתתי דעתי לכך שבמסגרת הסדר החוב בהליך הפש"ר שהתנהל בעניינו (נ/2) מומש בית המגורים של הנאשם וכן דירה בבעלות ביתו כמו גם נכסים נוספים ובכלל זאת נכסים פיננסים שנצברו לאורך השנים, והנאשם נותר חסר כל לאחר ששיתף פעולה ועמד בהסדר הנושים (נ/3). בנוסף, בהמשך לתביעת חוב אשר הוגשה על ידי רשות המסים במסגרת פר"ק 11715-04-15 בעניינה של הנאשמת אף הוסר חלק משמעותי ועיקרי מן המחדל מושא כתב האישום מתוך קופת הפירוק (בסך 298,725 ₪). כידוע להסרת המחדלים משמעות רבה לענין הענישה (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל

(3.9.2015). הסרת מחדל זאת תיזקף לזכותו של הנאשם הגם שאין המדובר בהסרת מחדל מלאה ונותר נזק בסכום של כ- 93,000 ₪ אשר לא תוקן.

20. נתתי דעתי למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ומשפחתו, לקושי שבמציאת עבודה בגילו, ולכך שעל פי הנטען רק לאחרונה, בסיוע חברים מצא עבודה כמחסנאי. יש טעם בטענה לפיה ניתוק הנאשם מחייו יגרום לנזק רב יותר מאשר התועלת לאינטרס ציבורי שבגזירת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בעניינו. אמנם, אין להתעלם מפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון לפיה בעבירות מהסוג הנדון מקבל האינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות (רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.7.2013). אולם, תוך שקילת כלל השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב לכך שהחלק הארי של המחדלים הוסר - נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכללן גילו, מצבו הנפשי והכלכלי, והתנהלותו הנורמטיבית לאורך חייו תוך ניהול עסקו עד למועד ביצוע העבירות קרוב לקריסתו, מצדיקות התחשבות נוספת והעמדת עונשו על מאסר על תנאי מרתיע לצד קנס והתחייבות.

21. אשר על כן - אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. **לנאשם 2 :** מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס על פי חוק מס ערך מוסף.

ב. **לנאשם 2:** קנס בסך 7,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/5/19 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ג. **הנאשם 2** יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע משך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה בת 20 יום. חתימת ההתחייבות עד היום בשעה 14:00.

ד. **לנאשמת 1** שאיננה פעילה קנס סמלי בסך 1 ₪ שישולם תוך 7 ימים.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, במעמד הצדדים.